

19. november 2018

EM2018/170

Forslag til Inatsisartutbeslutning om at Naalakkersuisut pålægges senest til EM2019 at fremlægge en redegørelse om boliger til unge. Redegørelsen skal indeholde en vurdering af nuværende boligbygningsinitiativer og tilhørende instrumenter som f.eks. boligsikringsydelser samt anbefalinger til supplerende initiativer i fald behovet ikke dækkes af det igangværende.

(Medlemmer af Inatsisartut Mimi Karlsen, Inuit Ataqatigiit)

Medlem af Inatsisartut Mimi Karlsen, Inuit Ataqatigiit, har stillet forslag til Inatsisartutbeslutning om, at der skal udarbejdes en redegørelse om boliger til de unge, hvilket vi fra Siumut skal fremkomme med følgende bemærkninger til.

Vi går fra Siumut højt op i, at de forskellige boformer skal kunne betales og dermed være overensstemmende med borgernes økonomiske formåen, at der skal være et sted at bo og, at det skal være et trygt sted at bo.

Vi er desværre nået dertil i dag i samfundet hvor manglen på ungdomsboliger er blevet alvorlig. Vi skal udtrykke vore fulde enighed med forslagsstiller i denne forbindelse.

Naalakkersuisut kom i deres svarskrivelse ind på, at boligforholdene skal afpasses befolkningens aktuelle behov og, at man allerede arbejder herpå. Men hvor langt er man så nået med disse visioner?

Der er stort set mangel på ungdomsboliger i alle dele af landet, hvilket ikke mindst er udtalt for de unge der må forlade deres hjemby for at tage en uddannelse, men desværre og ikke mindst er det også sådan i uddannelsesbyerne og uddannelsesinstitutionerne, hvor de unge selv kommer fra og bor hos forældrene, at der heller ikke findes midlertidige indkvarteringer til dem.

Der er stor mangel på kollegier/indkvartering under uddannelsesopholdet og det koster mange penge fordi ,at de steder der har udtalt mangel på indkvartering må bruge en masse penge på, at leje boliger til de uddannelsessøgende.

Endelig ved vi, at der ude på kysten er rigtig mange unge der bor hos deres forældre, selvom de unge har visioner om, at have deres eget bosted, så er der rigtig mange der kunne have deres eget sted at bo hvis ellers der findes passende boliger, som vel at mærke selv kan betale.

På de steder hvor der ikke bygges, er der samtidig for mange boliger med for mange værelser der er for dyre.

Derfor tvinges mange unge til at blive boende hjemme hos forældrene, hvor de indimellem bor trangt. Derfor mener vi fra Siumut, at tiden er kommet til, at der skal bygges nye boliger.

I Naalakkersuisuts svarskrivelse kan man se, at Qaqortoq og Sisimiut er blevet nævnt. Man kan endvidere se, at der er tale om "boliger kan bruges af alle" som også skal bygges i andre byer.

Det kan man kun være taknemlig for, men vi mener fra Siumut, at det ikke kun er byerne der skal tænkes på i denne forbindelse. Vi har da også unge på andre bosteder, der har et behov for et sted at bo, som passer til deres behov og som de kan betale.

Selvbyggerordningen og andelsboligbyggeriet som i dag er kommunernes ansvar, må man fra centralt hold på bedste vis samarbejde med kommunerne om og ad den vej betænke de unge som også er enlige, at de skal kunne få passende boliger, hvilket vi fra Siumut virkelig ønsker at vi får gjort noget ved. De unge der netop har færdiggjort deres uddannelser og som har lyst til at flytte hjemmefra, skal vi få banet vejen for og vi er ikke i tvivl om, at det må være et politisk område vi alle prioriterer højt.

Til sidst vil vi fra Siumut opfordre til, at den måde som boligområdet i dag kører på er for adhocratisk og vi må derfor få samlet vore forskellige boligtiltag til en samlet enhed og bearbejde boligområdet derudfra. Ved at samle indsatsområderne vil man opnå, at de mange adhoc opståede sager vil kunne samles som ét fælles indsatsområde

Jess Svane

Siumut